

Csizmadia Sándor

Csizmadia Sándor Budapesten született 1934. május 23-án. Hányatott életkörülményei miatt több általános iskolába járt, amit végül jeles eredménnyel végzett el.

1950-ben a Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyár szövéselőkészítő üzemében segéd munkásként vállalt munkát.

Raktári tevékenysége során lehetősége nyílt a gyárban használt fonalak megismerésére. Ebben az időben a gyár egyik vezetője, Schmalz József – a Könnyűipari Műszaki Főiskola Textiltechnológiai Tanszékének későbbi vezetője – felfigyelt a törekvő, értelmes fiatalemberre. Közbenjárásának köszönhetően áthelyezték a szövődébe, ami döntően meghatározta későbbi életpályáját. 1951-ben lehetősége nyílt egy 9 hónapos, szövőipari alapismereteket nyújtó tanfolyam elvégzésére. A Bolyai János Fonó, Szövő és Hurkolóipari Technikumban induló dolgozók esti tagozatán 1960-ban jeles eredménnyel technikus oklevelet szerzett.

1963-ban a Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyárban szövőmesternek nevezték ki, majd 1968-ban főművezetői beosztásba került. Szaktudásának, kezdeményező képességének köszönhetően az új szervezési, ösztönzési módszer bevezetésével elért eredményeit más üzemrészek is átvették.

1975-ben az SZTB szövőgépek tömeges érkezésével a Könnyűipari Minisztérium kezdeményezésére a gépek működésére és karbantartására – a Sulzer szövőgépgyártó cég mintájára – országos oktatási központ létesítettek a Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyárban. Az SZTB (Sulzer) Oktatási Központ vezetőjének és oktatójának Csizmadia Sándort nevezték ki. A képzési centrumban a szövőgépek üzemeltetését, karbantartását végzők (mesterek, lakatosok) 6 hét elméleti és 4 hét helyi üzemi gyakorlati oktatásban részesültek. Később a közép- és felsőszintű vezetők számára az új szövőgépek működési, üzemeltetési viszonyainak megismerésére kéthetes tanfolyamra is sor került konzultációs lehetőséggel.

Az SZTB Oktatási Centrum 1987-ben megszűntette tevékenységét, ezután Csizmadia Sándor még egyedi felkérésre belföldi vállalatoknál, helyi kezdeményezésre több esetben tartott tanfolyamot. Két alkalommal az akkori Német Demokratikus Köztársaságba is meghívták, az SZTB szövőgépek karbantartását oktató, 200 órás német nyelvű tanfolyam megtartására. Cottbusban szakmai konferencián előadást tartott. A Könnyűipari Minisztérium megbízásából – szakértői engedéllyel – SZTB szövőgépszakértőként több alkalommal Moszkvában képviselte hazánkat. A TMTE Gyapjú Szakosztálya vezetőségének megbízásából 1982-től szakértőként számos külföldi megbízásnak tett eleget. Ennek során szinte minden szocialista országba, továbbá más Sulzer-gépeket üzemeltető országba (Egyiptom, Görögország, NSZK, Törökország stb.) is meghívták szakértőként. Több mint 10 évig a Könnyűipari Alkatrész Ellátó Vállalat (KAEV), illetve az annak utódjaként működő Budapest Alkatrész Gyártó Gépgyárban (BAG) állandó szakértőként dolgozott.

1987-ben áthelyezését kérte a Bolyai János Textilipari Szakközépiskolába. Hét évi tanítás után érte el a nyugdíj korhatárt, nyugdíjasként, 68 évesen nyugdíjba vonulásáig még 8 évig oktatott.

Csizmadia Sándor az 1970-es évektől meghatározó szerepet játszott a hazai szövőiparban a Sulzer-rendszerű fogóvetélős szövőgépek eredményes üzemeltetésében.

A közélettől visszavonulva továbbra is a fogóvetélős szövőgépek világában élt. A Sulzer fogóvetélős szövőgépekről egy 100 oldalas kortörténeti dokumentációt készített a rá jellemző pontossággal, hitelességgel, amelynek egy példányát a budapesti Textil Múzeumnak is átadta.